

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.VI.20.569/2020/11.

A tanács tagjai: dr. Puskás Péter a tanács elnöke
dr. Kocsis Ottilia előadó bíró
dr. Csesznok Judit Anna bíró

A felperesek: I. rendű felperes
I. rendű felperes címe
II. rendű felperes
II. rendű felperes címe

A II. rendű felperes képviselője: Balogh, B. Szabó, Jean, Zalavári és Társai Ügyvédi Iroda,

ügyintéző: dr. Zalavári György ügyvéd
II. rendű felperes képviselőjének címe

Az alperesek: I. rendű alperes
I. rendű alperes címe
II. rendű alperes
II. rendű alperes címe)

Az I. rendű alperes képviselője: Kelemen, Mészáros, Sándor és Társai Ügyvédi Iroda,
ügyintéző: dr. Sándor István ügyvéd

I. rendű alperes képviselőjének címe

A II. rendű alperes képviselője: D.J.K. kuratóriumi elnök
II. rendű alperes címe)

A per tárgya: szerződés hatálytalansága

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: I. rendű alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Törvényszék
72.Pf.635.211/2019/7.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság
18.P.XXIII.20.120/2019/14-I.

Rendelkező rész

– A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

- Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű felperes részére 1.000.000 (egymillió) forint felülvizsgálati eljárási költséget.
 - A 2.444.200 (kétfmillió-négyszáznegyvennégyezer-kétszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.
- Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A Fővárosi Ítéltábla 16.Gf.40.644/2012/6. számú jogerős ítéletével helybenhagyta a Fővárosi Törvényszék 12.G.41.533/2007/113. számú ítéletét, amely kötelezte az I. rendű felperest, hogy fizessen meg a F-I. Kft. részére 21.767.896 forint kártérítést és járulékait, továbbá kötelezte a F-I. Kft.-t, hogy fizessen meg az I. rendű felperes részére 48.550.804 forintot és járulékait. A Fővárosi Törvényszék 0100-1.Vh.500.157/2013/4. számon elrendelte a végrehajtást a F-I. Kft.-vel szemben 26.782.908 forint és járulékai erejéig. A követelés 2.000.038 forintot meghaladóan behajthatatlan, a végrehajtási eljárás ezért szünetel.

[2] A Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság a 11.G.XX.21.876/2014/51/I. számú, a Fővárosi Törvényszék 3.Gf.75.143/2017/4. számú ítéletével helybenhagyott ítéletében megállapította, hogy a F-I. Kft. és az I. rendű alperes 2013. június 10-én létrejött adásvételi szerződése, amelynek tárgya a b-i 183372/8 hrsz.-ú ingatlan (a továbbiakban: ingatlan), az I. rendű felperes irányában hatálytalan; az I. rendű alperes tűrni köteles, hogy az I. rendű felperes a F-I. Kft.-vel szemben fennálló 24.442.317 forint és járulékai iránti követelését az ingatlanból kielégítse. A Kúria a jogerős ítéletet a Pfv.VI.22.492/2017/4. számú határozatával hatályában fenntartotta.

[3] Az alperesek az ingatlanra 2016. december 20-án 50 évre bizalmi vagyonkezelési szerződést kötöttek: a vagyonrendelő I. rendű alperes gimnázium megbízta alapítóját és fenntartóját a vagyonkezelő II. rendű alperes alapítványt, hogy a tulajdonába adott kezelt vagyont saját nevében, de a kedvezményezett I. rendű alperes, illetve jogutódai javára a szerződés szerint kezelje. Az ingatlan-nyilvántartásba 2017. január 18-án bejegyzést nyert bizalmi vagyonkezelés jogcímén a II. rendű alperes tulajdonjoga és az I. rendű alperes 50 évig tartó haszonélvezeti joga.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[4] Az I. rendű felperes a keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperesek bizalmi vagyonkezelési, haszonélvezeti jogot alapító szerződése vele szemben hatálytalan [a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:120. § (1)-(2) és (4) bekezdése]. Kérte továbbá a II. rendű alperest annak tűrésére kötelezni, hogy a 24.442.317 forint és járulékai iránti követelését az ingatlanból végrehajtás útján kielégítse és az I. rendű alperest egyetemlegesen kérte kötelezni a 24.442.317 forint és járulékai megfizetésére.

[5] Az alperesek az ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték.

Az első- és másodfokú ítélet

[6] Az elsőfokú bíróság – a másodfokú bíróság 72.Pf.636.109/2018/6. számú végzése alapján megismételt eljárásban meghozott – ítéletében megállapította, hogy az alperesek ingatlanra megkötött bizalmi vagyonkezelési szerződése az I. rendű felperessel szemben hatálytalan; kötelezte a II. rendű alperest annak tűrésére, hogy az I. rendű felperes a F-I. Kft.-vel szembeni 24.442.317 forint és járulékai iránti követelését az ingatlanból kielégítse; kötelezte az I. rendű alperest, hogy a F-I. Kft.-vel egyetemlegesen fizessen meg az I. rendű felperesnek 24.442.317 forintot és járulékait azzal, hogy az I. rendű alperes e tartozásért az ingatlan értékéig köteles helyt állni. Az indokolása szerint a követelések keletkezésekor hatályos Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: 1959. évi

Ptk.) 296. §-a alapján az I. rendű felperes és a F-I. Kft. egymással szembeni követelései egymásba beszámíthatók, a F-I. Kft. követelése a beszámítással megszűnt. Az I. rendű felperes F-I. Kft.-vel szembeni követelése a végrehajtás során behajthatatlan. Jogerős ítélet állapította meg, hogy az adásvételi szerződés, amellyel az adós az ingatlana tulajdonjogát átruházta az I. rendű alperesre, az I. rendű felperessel szembeni hatálytalan. Az alperesek az ezt követően az I. rendű felperes követelésének fedezetül szolgáló ingatlanra létrejött bizalmi vagyonkezelési szerződéssel az I. rendű felperes követelésének fedezetét elvonták. A Ptk. 6:120. § (2) bekezdése alapján fennáll a törvényi vélelem: a Ptk. 6:310. § (1) bekezdése szerint létrejött bizalmi vagyonkezelési szerződés ingyenes, az alperesek ellenértéket nem bizonyítottak és vélelmezhető az alperesek rosszhiszemúsége is: az I. rendű alperes alapítója és fenntartója a II. rendű alperes, az I. rendű alperes a II. rendű alperes befolyása alatt működik. A haszonélvezeti jogot is alapító bizalmi vagyonkezelési szerződést a II. rendű alperes kuratóriuma által kinevezett O.F. intézményvezető írta alá, az az I. rendű felperessel szemben hatálytalan. A haszonélvezeti jog az ingatlan végrehajtási értékesítését nem érinti, az árverési vételár megállapítása szempontjából hagyható figyelmen kívül. Az elsőfokú bíróság a Ptk. 6:120. § (4) bekezdése alapján rendelkezett a rosszhiszemű I. rendű alperes egyetemleges kötelezéséről.

[7] A másodfokú bíróság az alperesek fellebbezése folytán meghozott ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Az indokolása szerint az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból levont jogi következtetése és érdemi döntése is helytálló, az indokaival is túlnyomórésztben egyetértett, azt kiegészítette a következőkkel. Az I. rendű alperes fellebbezésben előterjesztett elévülési kifogását a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 235. § (1) bekezdés alapján érdemben nem vizsgálta, figyelmen kívül hagyta. A bizalmi vagyonkezelői szerződés fedezetelvonó jellegével kapcsolatban felhívta a Kúria Pfv.VI.21.995/2018/9. számú döntését, miszerint fedezetelvonó nem csak adásvételi, vagy egyéb tulajdon átruházási szerződés lehet, hanem bármilyen más szerződés is, amely alkalmas arra, hogy harmadik személy igényének a kielégítési alapját részben, vagy egészben elvonja [a fedezetelvonó szerződés egyes jogalkalmazási kérdéseiről szóló 1/2011. (VI.15.) PK vélemény 2. pontja]. A bizalmi vagyonkezelői szerződés az egyéb vagyónátruházásoktól nem különbözik, a megítélésén az ideiglenes átruházás nem változtat, mivel az átruházó vagyonrendelő is köteles lett volna tűni a kielégítést, ha az ingatlan a tulajdonában áll. A másodfokú bíróság a szerző fél rosszhiszemúségét illetően annak tulajdonított jelentőséget, hogy a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény (továbbiakban: Nkt.) 83. § (2) bekezdése alapján az II. rendű alperes, mint fenntartó olyan jogosultságokkal rendelkezik az I. rendű alperes felett, amely számára az I. rendű alperesben többségi befolyást biztosít. A rosszhiszeműség ebből fakadó vélelemével szemben az alperesek értékelhető tényállítást nem tettek, az ebben a körben felajánlott bizonyítási indítványuk a kuratórium tagjai személyének tisztázására irreleváns volt. A rosszhiszemű szerzés miatt a Ptk. 6:120. § (1) bekezdés teljesült, ezért az ingyenesség vizsgálata a másodfokú eljárásban szükségtelen volt. Az elsőfokú bíróságnak a haszonélvezeti joggal kapcsolatos jogszabály-értelmezése sem jogszabálysértő. Nyilvánvaló, hogy a felek a bizalmi vagyonkezelői szerződést a haszonélvezeti jog kikötése hiányában nem kötötték volna meg. A haszonélvezeti jog a szerződés lényeges eleme, azt elkülönítetten kezelni nem lehet. A szerződés hatálytalansága esetén a bejegyzett haszonélvezeti jogra tekintet nélkül tehermentesen szerezhet tulajdont az árverési vevő (EBH2001. 502.).

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[8] Az I. rendű alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, a keresetet elutasító határozat hozatalát, másodlagosan az első- vagy másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Megsértett jogszabályként jelölte meg az Nkt. 83. § (2); a Ptk. 8:2. § [Befolyás] (1) bekezdését; a 6:120. §-t [Fedezetelvonó szerződés], a Pp. 213. §-t, a 221. §-t, a 235. §-t. Az eddig tett valamennyi nyilatkozatát fenntartotta. A jogszabálysértés indokai szerint nem áll fenn az alperesek között rosszhiszeműség (a vezető tisztségviselők között összeférhetetlenség), sem a bizalmi vagyongazdálkodás ingyenessége. A többségi befolyás az I. rendű alperes iskola és a II. rendű alperes alapítvány között nem is értelmezhető, összeegyeztethetetlen az iskola fenntartói kapcsolattal. A II. rendű alperes kuratóriuma a perbeli kötelezettségek ismerete nélkül fogadta el a felkérést a bizalmi vagyongazdálkodásra. A bizalmi vagyongazdálkodási szerződés megbízási típusú, nem tulajdonátruházó szerződés, a tulajdonátruházás nem végleges, célja és időtartama van [Ptk. 6:328. § (1) bekezdése]. Erre való tekintettel kifejezetten téves jogi álláspont az ingyenesség. A haszonélvezet alapítása nem fedezetelvonó, azzal terhelt is végrehajtás alá vonható a vagyon. Ellentmondó a két ítélet az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett haszonélvezet sorsát illetően is. A jogerős ítélet nem ad egyértelmű, következetes és jogilag követhető indokolást a haszonélvezet végrehajtási eljárás során történő megítéléséről, az állított tehermentes tulajdonszerzés nem jelenthet mást, minthogy a haszonélvezet a végrehajtás során törlésre kerül. Nem hagyhatta figyelmen kívül a másodfokú bíróság, hogy az I. rendű alperesnek is végrehajtás alatti követelése van az I. rendű felperessel szemben, a végrehajtási lap kiállítása az elsőfokú ítélet meghozatalát követően, 2019. július 30-án történt. Ez kedvezőbb határozatot eredményezett volna, mivel bizonyítja, hogy az I. rendű felperes igényének kielégítési alapját nem vonták el, a bizalmi vagyongazdálkodási szerződés nem lehet fedezetelvonó.

[9] Az I. rendű alperes a felülvizsgálati eljárásban a felülvizsgálati kérelem indokolását kiegészítette azzal, hogy a jogerős ítélet sérti a 2016. december 20-án hatályban volt, a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 132/A. (3) és (4) bekezdéseit is, azt a 2017. évi LXI. törvény 2017. június 23-án helyezte hatályon kívül. A végrehajtást kérő a végrehajtási eljárás során felmondhatta a bizalmi vagyongazdálkodást a célból, hogy a saját követelését kielégítse. Az I. rendű felperes mulasztása nem róható az alperes terhére. Az I. rendű alperes abban a tudatban kötötte meg a bizalmi vagyongazdálkodási szerződést, hogy az I. rendű felperest akkor is meg fogja illetni a Vht. 132/A. (3)-(4) bekezdései szerinti jog és a bizalmi vagyongazdálkodási jogviszonyt megszüntetve kielégítheti követelését, ezért a szerződés nem lehet fedezetelvonó.

[10] Az I. rendű felperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítéletet kérte hatályában fenntartani. Kiemelte, hogy a többségi befolyás egyaránt megállapítható a fenntartói jogok és a meghatározó befolyás alapján: az I. rendű alperes alapító okiratának 18. pontja szerint a képviselőt ellátó vezető megbízására, kinevezésére és visszahívására a fenntartó II. rendű alperes jogosult [Ptk. 8:1. § (1)-(2) bekezdés]. A személyi összefonódás alapján a rosszhiszeműség megállapítható: a F-I. Kft. tagjai az alperesek, az I. rendű alperest fenntartó II. rendű alperes tudott, tudnia kellett az ingatlant érintő peres eljárásokról (1/2011. PK vélemény 5. pont). A jogügylet ingyenessége is fennáll, a kielégítési alapként szolgáló vagyon helyébe nem lépett olyan vagyonelem, amelyből az I. rendű felperes kielégítést kereshet [1/2011. (VI. 15.) PK vélemény 2. pontja]. A F-I. Kft. beszámítás miatt már megszűnt követelést engedményezett a II. rendű alperesre, ezért nem releváns az általa az I. rendű felperessel szemben indított végrehajtás. A beszámítást a F-I. Kft. is kérte a végrehajtási kifogásában. A Budapesti XX., XXI és XXIII. Kerületi Bíróság 2014. január 20-án meghozott 01066.VH.2453/2013/6. számú végzésével a kifogásnak helyt adott, és megállapította, hogy a F-I. Kft.-nek 24.442.317 forint tőketartozást és járulékait kell megfizetnie az I. rendű felperes részére. A II. rendű alperes tudva a követelés megszűnéséről,

rosszhiszeműen indított végrehajtást a felperessel szemben, annak kapcsán az I. rendű felperes kifogással is élt.

A Kúria döntése és jogi indokai

[11] A Kúria a Pfv.VI.20.569/2020/10. számú végzésével megállapította, hogy K.G. engedményes a felperes jogutódaként a perbe belépett; a felperes perből való elbocsátása iránti kérelmét elutasította; megállapította, hogy a felülvizsgálati eljárás a K.T. Kft. és K.G., valamint az I. rendű alperes és a II. rendű alperes között folytatódik.

[12] A felülvizsgálati kérelem nem alapos, a jogerős ítélet a hivatkozott okokból nem jogszabálysértő.

[13] A felülvizsgálati eljárás tárgya a jogerős másodfokú ítélet, a felülvizsgálati kérelemben annak kapcsán kell és lehet a jogszabálysértést megjelölni [Pp. 272. § (2) bekezdés, 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontja és indokolása]. A Kúria következetes joggyakorlata szerint nem lehet a felülvizsgálat, mint rendkívüli perorvoslat tárgya olyan jogszabálysértés, amelyre a fellebbezést és a felülvizsgálati kérelmet is előterjesztő fél a fellebbezésében nem hivatkozott. Erről ugyanis a másodfokú bíróság nem foglalhatott állást, ez okból a jogerős ítélet nem lehet jogszabálysértő [BH2017. 232., BH1995. 163., EBH2002. 653.]. Mindemellett a Pp. 272. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem tartalmi kelléke a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, azzal a Pp. 273. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem csak a benyújtására biztosított törvényes határidőn belül egészíthető ki. A Kúria ezért nem értékelhette a felülvizsgálati kérelemnek a felülvizsgálati eljárásban kiegészített indokait, azt, hogy a jogerős ítélet sérti-e a Vht. 2016. december 20-án hatályban volt 132/A. § (3) és (4) bekezdését. Nem vizsgálhatta a Kúria az I. rendű alperes „eddig tett” nyilatkozatait sem, miután a rendkívüli perorvoslati felülvizsgálati eljárásban a jogerős ítélet felülbírálatának a tartalmi és perjogi kereteit a felülvizsgálati kérelem határozza meg: a Kúria kizárólag a felülvizsgálati kérelemben megjelölt (és tartalmában is kifejtett) anyagi jogi és/vagy eljárásjogi jogszabálysértéseket vizsgálhatja [Pp. 272. § (2), 275. § (2) bekezdés, 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. 4.].

[14] Az I. rendű alperest jogerős ítélet kötelezte arra, hogy tűrje az általa fedezetelvonó szerződéssel megszerzett ingatlanból, az arra vezetett végrehajtással, az I. rendű felperes követelésének a kielégítését. Ezt a meghatározott vagyontárgyra korlátozott helytállási kötelezettségét nem érinti az adós kft.-től engedményezéssel megszerzett, az I. rendű felperessel szembeni követelés, amely az adós és az I. rendű felperes követeléseinek beszámítása folytán nyilvánvalóan megszűnt.

[15] A Ptk. 6:120. § (1) bekezdése értelmében ahhoz, hogy egy szerződés fedezetelvonó jellege megállapítható legyen, több törvényi feltételnek kell teljesülnie. Együttesen kell fennállnia annak a két feltételnek, hogy a szerződés harmadik személy igényének kielégítési alapját részben vagy egészben elvonja és a szerző fél rosszhiszemű vagy ingyenes szerző legyen. A szerző fél oldalán a rosszhiszeműség és az ingyenesség vagylagos feltétel. A perbeli esetben ezért ahhoz, hogy az alperesek által kötött bizalmi vagyongazdálkodási szerződés felperessel szembeni hatálytalansága megállapítható legyen, a kielégítési alap elvonása mellett elegendő volt a felpereseknek azt bizonyítania, hogy a II. rendű alperes rosszhiszemű volt, vagy rá nézve a szerződésből ingyenes előny származott. E bizonyítás alól jelent törvényi mentesítést a rosszhiszeműség és az ingyenesség Ptk. 6:120. § (2) bekezdésében megfogalmazott törvényi vétele, ha igazolható az alperesek között a Ptk. 8:2. § szerint értelmezendő befolyás.

[16] A Kúria egyetértett az eljárt bíróságokkal abban, hogy az alperesek az általuk kötött bizalmi vagyongazdálkodási szerződéssel elvonták a felperesi igény kielégítési alapját. A bizalmi vagyongazdálkodás kötelmi jogilag célhoz kötött tulajdonjogot biztosító jogintézmény, amelynek

magánjogi alapjait, mint polgári jogi jogügylet alapvető, jellemzően diszpozitív szabályait a Ptk., a nagyrészt közjogi jellegű szabályait a bizalmi vagyonkezelőkről és tevékenységük szabályairól szóló 2014. évi XV. törvény rögzíti. Az utóbbit módosító, az egyes törvényeknek az üzleti környezet jogi versenyképességének növelése érdekében szükséges módosításáról szóló 2017. évi LXI. törvény általános indokolása is megfogalmazza azt a jogalkotói elvárást, hogy „... a bizalmi vagyonkezelés jogintézménye ne szolgálhasson a vagyon elrejtésére, az adófizetési kötelezettség megkerülésére, vagy a hitelezők előli elrejtésére”. A fedezetelvonás megvalósítható a tulajdoni alapú bizalmi vagyonkezelésbe adással is, amikor a vagyonrendelő átruházza a vagyonkezelőre a kezelendő vagyont: dolgok tulajdonjogát, jogokat, követeléseket [Ptk. 6:310. § (1) bekezdés]. A vagyonkezelő tulajdonosává válik a kezelt vagyonnak: nemcsak birtokolja, hasznosíthatja, hanem rendelkezhet is vele a szerződésben foglalt feltételekkel. A vagyonekülönítés intézménye (Ptk. 6:312. §, 6:313. §) azt a célt szolgálja, hogy a vagyonkezelő hitelezői ne támaszthassanak igényt a kezelt vagyonra. A törvényjavaslat indokolása szerint azonban „Ha a vagyonrendelő visszaélésszerűen alkalmazza a bizalmi vagyonkezelés intézményét, és annak segítségével kívánja elvonni vagyonát hitelezői igényérvényesítése elől, emiatt a fedezetelvonó szerződés relatív hatálytalansága alapján lehet orvoslást találni...” (Kúria, Pfv.VI. 21.995/2018/9.)

[17] A Kúria egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a II. rendű alperesre nézve a szerződésből ingyenes előny származott. A Ptk. szerint a bizalmi vagyonkezelés alaptípusa a visszterhes szerződés, a vagyonkezelő díj a felek megállapodásának a tárgya (Ptk. 6:322. §, 6:330. §, 6:272. §). A Kúria ügydöntő jelentőséget annak tulajdonított, hogy a vagyonkezelő díj kikötése hiányában a bizalmi vagyonkezelési szerződés, az alapján a II. rendű alperes tulajdonszerzése ingyenes. A kielégítési alap elvonása megtörtént: a bizalmi vagyonkezelési szerződés miatt az ingatlannal helytállásra kötelezett I. rendű alperes az ingatlant elvesztette, tőle az ingatlan tulajdonjogát a II. rendű alperes ingyenesen megszerezte. Az I. rendű felperes, illetve a jogutódja, a II. rendű felperes követeléséért helytállni az I. rendű alperes, mint rosszhiszemű átruházó, a Ptk. 6:120. § (4) bekezdése, a II. rendű alperes, mint ingyenesen szerző pedig a Ptk. 6:120. § (1) és (3) bekezdése alapján köteles.

[18] Az ingatlanon a hasznélvezeti jog alapítása a bizalmi vagyonkezelési szerződéssel, a tulajdonjog átruházásával egyidejűleg történt. Fő szabály szerint a Vht. 137. § (1) bekezdés c) pontja alapján a végrehajtás alá vont ingatlant megszerző új tulajdonos tulajdonjogát is terheli az ingatlannyilvántartásba bejegyzett hasznélvezeti jog. Azonban a Vht. 137. § (2) bekezdése szerint nem terheli az ingatlant megszerző tulajdonos tulajdonjogát a hasznélvezeti jog – függetlenül attól, hogy az ingatlan-nyilvántartásba be van-e jegyezve –, ha annak jogosultja a végrehajtást kérő követelésének kielégítéséért felelős. Márpedig a perbeli esetben a hasznélvezeti jog jogosultja, az I. rendű alperes felelős a végrehajtást kérő felperes követelésének a kielégítéséért a Ptk. 6:120. § (4) bekezdése alapján.

[19] A Kúria több határozatában is rámutatott arra, hogy a megdönthető törvényi vélelem (praesumptio juris) a bizonyítás alóli mentesítés jogalkotói megoldása, a bizonyítási teher különös szabálya, a bíró(ság)hoz címzett felhívás meghatározott releváns tény valónak elfogadására az ellenkező bebizonyításáig (Pfv.VI.20.868/2018/8.Pfv.VI.20.439/2018/16., Pfv.VI.22.345/2017/7.). Ilyen törvényi vélelmet állít fel a Ptk. 6:120. § (2) bekezdése is: az ott írt tényállások egyaránt mellőzhetővé teszik a szerző fél rosszhiszeműségének és az ingyenes előnyszerzésének a vizsgálatát. Azonban nem volt szükség a törvényi vélelem alkalmazására, a bizalmi vagyonkezelési szerződés ügydöntő jelentőségű ingyenessége miatt a fedezetelvonás csupán vagylagos feltételének, a szerző II. rendű alperes rosszhiszeműségének az alátámasztására. Ezért nincs jogi jelentősége, hogy a jogi személy alperesek egymással való, jogilag leírható kapcsolata megfelel-e a befolyás Ptk. 8:2. § szerinti értelmezésének. A Kúria ezért a felülvizsgálati kérelem ezt érintő, nem releváns érveit nem értékelte.

[20] A Kúria a kifejtettekre tekintettel a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[21] Az I. rendű alperes a Pp. 270. § (1), a 78. § (1) bekezdés alapján köteles az I. rendű felperes ügyvédi munkadíjból álló, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5)-(6) bekezdés alapján, a kifejtett képviselési tevékenységgel arányban meghatározott felülvizsgálati eljárási költségét megfizetni. A felülvizsgálati eljárási illeték a személyes illetékmentes I. rendű alperestől az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 4. § (1) bekezdés második mondata szerint nem követelhető, azt a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban tárgyában hozott 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. § alapján az állam viseli.

[22] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdés alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[23] E határozat ellen a felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pont zárja ki.

Budapest, 2021. március 23.

Dr. Puskás Péter s.k. a tanács elnöke, dr. Kocsis Ottilia s.k. előadó bíró, dr. Csesznok Judit Anna s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

Sz.Sz.

bírószági ügyintéző